

er nu stor Grund til at antage, at man i England vil gøre Alvor af det og tage Sagen paa den Maade, og derfor kan jeg godt forstaa, at Arbejdsgiverne føle sig lidt forurettede og ikke ville give de frivillige Bidrag som tidligere. Jeg læste forleden en Beretning fra Direktionen for de store Armstrongske Etablissementer, hvori det siges, at Direktionen har bestemt fra 1ste Juni næste Aar at unddrage *friendly societies* de store Beløb, de hidtil have ydet dem. Det vilde efter den Forklaring, der fulgte med i vedkommende Blad, være meget sørgeligt for Arbejderne, og det er derfor rimeligt, at disse ville søge paa andre Maader at opnaa noget lignende som tidligere. Dog, det vil koste Kamp og Uro, og det samme kan blive Tilfældet hos os.

Nu er det saaledes herhjemme, at Arbejderne fra den Dag, de komme i Ulykke, ved deres Arbejdsgiveres Foranstaltning straks faa nogen Understøttelse, og den faa de, hvad enten de ere i Sygekasser eller ikke. De, som ere saa fornuftige at være i Sygekasser, faa baade derfra og fra deres Mester; og det bliver saaledes en Understøttelse, der kan forslaa noget. Jeg har fra Arbejdernes Side kun hørt Tilfredshed med den nuværende Ordning. Bliver det nu anderledes, ville Arbejderne ganske sikkert føle sig brøstholdne. De ville ikke kunne forstaa, at det skal være et større Gode for dem, at der, naar de blive Invalid eller dø, falder en større Sum til dem eller deres efterladte. Det kan jo være meget godt i og for sig; men Arbejderne ville sikkert have en noget anden Opfattelse deraf, og jeg tvivler derfor ikke om, at de ville søge at fremtvinge noget lignende, som de hidtil have haft. Man maa dog forudsætte, at naar Mestrene og Fabrikkanterne faa en Lov som denne, maa de ogsaa holde sammen, og selv om den enkelte kunde have Lyst til at gaa noget videre, kan han af kammeratlige Hensyn ikke gaa videre og yde nogen Understøttelse, lige efter at Arbejderne ere komne til Skade; thi vil nogen forsøge derpaa, vil der ogsaa blive Strid mellem Arbejdsgiverne, og saa vil der komme den Kalamitet til. Hvis dog Forholdet var saaledes, at Arbejderne ogsaa selv skulde yde noget, kunde det have en god Indflydelse paa Arbejderne, og saaledes har man ogsaa ordnet dette Forhold andre Steder. Man arbejder saaledes i denne Tid i Belgien paa en Lov, hvorefter Arbejdsgivere og Arbejdere hver skulle bidrage Halvdelen. Dog trykker Lovgivningsmagten der sig vistnok ved at gaa saa vidt, og i det hele taget ved at

udstede en Lov om denne Ting; men saa vidt jeg kan forstaa, er Industrien ogsaa temmelig rigelig repræsenteret i deres Rigsdag. I Frankrig er man kommen saa vidt, at man har faaet en saadan Lov igennem Deputeretkammeret for ikke ret mange Dage siden, og denne Lov er i visse Maader meget interessant, navnlig i en Henseende. Den skaber nemlig en Garanti for, at den tilskadekomne Arbejder virkelig faar den Understøttelse, han skal have, hvad han slet ikke er sikker paa efter vor Lov og heller ikke efter den engelske. Det er en af de mest interessante Bestemmelser i den franske Lov, ellers ligner den de andre Lové. Denne Lov gik dog ikke saa ganske glat igennem Deputeretkammeret; der har været forhandlet om den i 16 Aar, siges der; der var ikke saa lidt Modstand og adskillige Stemmer imod den. Om den nu kan gaa igennem Senatet, er ikke godt at vide; men den indeholder dog Bestemmelser, hvorefter Arbejderne ere sikre paa at faa Erstatning. Der er adskillige, som have troet, at man allerede i længere Tid i Svejts har haft en saadan Ulykkesforsikring; men det er dog først for ganske nylig, man i Nationalforsamlingen har vedtaget en saadan Lov og ogsaa der med en Del Modstand. Loven bliver nu behandlet i Ständerforsamlingen; men efter det Forslag skulle baade Staten og Arbejderne selv bidrage til Forsikringen ligesom Arbejdsgiverne. Paa de forskellige Steder tager man altsaa Loven paa meget forskellig Maade, og paa de Steder, hvor man har haft den i længere Tid, har det vist sig, at der er store Vanskeligheder forbundne dermed. Jeg tror derfor, man under disse Omstændigheder godt kunde have ventet noget længere her. Havde man nu lempet Loven noget yderligere, havde jeg følt mig forpligtet til at stemme for den; men som den nu er, maa jeg stemme imod den. Hvor disse Bestræbelser ere paa Veje til at blive til Lov, f. Eks. i Frankrig, mener man, at Loven af valgtaktiske Hensyn maaske kan slippe igennem. Om det ogsaa er af valgtaktiske Hensyn, at Loven skal igennem her, ved jeg ikke rigtig Besked med. Jeg forstaaer mig ikke paa Valgtaktik. Jeg tror heller ikke, at denne Lov vil gavne noget Parti. Naar Lovens bedste Venner vilde fortælle deres Vælgere, hvad Løven egentlig gaar ud paa, ville mange af de Arbejdere, der ere Vælgere, betænke sig paa at sige, at det er en god Lov, som de gerne ville have, og det af de Grunde, jeg tidligere har nævnt. Der er i Grunden heller ingen